

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE KLUCHT VAN DE BEZEMSTEEL

Een wagenspel

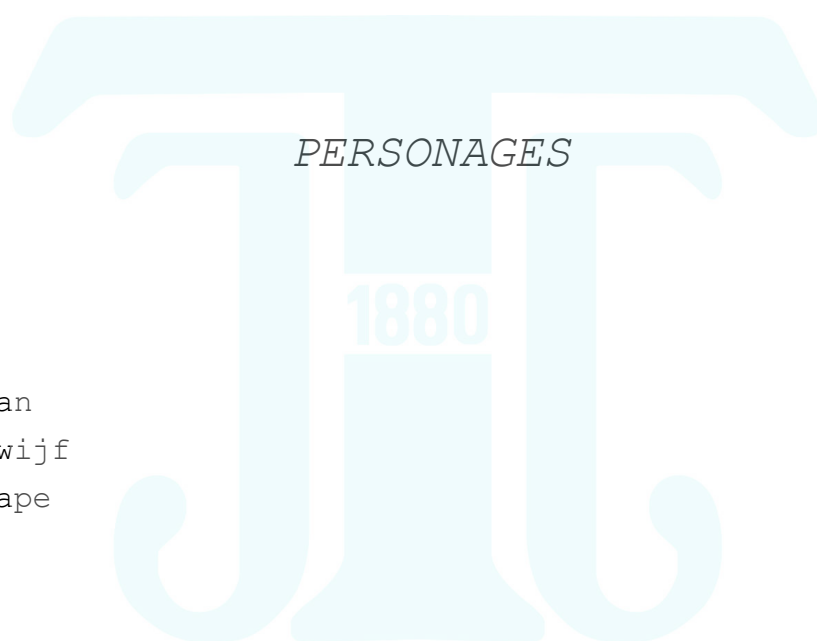
door

Gaston van der Gucht

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.2004

PERSONAGES

1880

De man
Het wijf
De pape

MAN : Hoor toe mensen, hoor toe
gij vroeden en gij lomen,
hoor toe wat mij is overkomen
opdat gij weten zoudt
hoe wreed de wijven zijn
hoe wreed de wijven en de papen
die zich, aan elkanders lijf
met wulpse lust vergapen.
Mijn wijf, mijn koningin, mijn Trien
- een mooier vrouw was nooit te zien -
een ganse dag is zij op zwier
met Koos en Joren
met Klaas en Pier.
En als dan moe gelopen
gezeten en gezopen
de zonde haar begint te kwellen
- de wroeging van de lellebellen -
dan gaat ze vroom aan onze pape vragen
om hem, terwille van die rijstpap boven,
te behagen
Eerwaarde Heer Constant
hebt gij voor mij geen werk?
Met grote boetvaardigheid
wil ik al mijn zonden kwijt
bij 't biechten in de kerk.
Laat mij, als boete, de pastorijs
en al uw stallen kuisen
de kerk tot het portaal uitdweilen
ja, erger nog, uw nachtpot ruimen,
uw bed opmaken,
uw bad uitschuren
en meer van die gekke, geile kuren.
En ik? Ik kom thuis
moe van het werk
belabberd als een hond
Mijn kot ligt vuil
- Een huishouden van Jan Steen -

- Vuiler kot en is er geen. -
 Geen eten en geen drinken
 geen schone was
 geen propere teil
 - naar vriendschap kan ik zo wel fluiten -
 Dan... (*wacht even*)
 dan zie ik door mijn vuile ruiten
 de pape en mijn Trien
 vroom ter beevaart gaan
 naar het klooster van Sint-Arjaan
 waar er twee paar klompen
 onder ieders bedde staan.
 Dan zeg ik bij mijzelf
 dan vraag ik steeds maar weer...
 Wat nu? Wat deze keer?
 Wat nu gedaan mijn broeder?
 En 't antwoord luidt altijd:
 Ik ga weder bij mijn moeder.

WIJF : (*op*)

Mijn lieve, lieve Jan, mijn tortelduif
 mijn oogappeltje, mijn vette kluif,
 kom hier dat ik je weelderig zoen
 ik heb het echt en waar vandoen
 je dicht tegen mijn lijf te voelen
 en met mijn hand strelend
 door je haar te woelen,
 je te kussen, je te minnen
 met heel mijn lijf, met al mijn zinnen
 direct op uw schoot te kruipen
 of met u saam een heel vat leeg te zuipen
 en dan vrijen en beloeren
 en ons voor niets of niemand nog generen!

MAN : Houd op, gij trut, gij lel, gij stuk venijn
 een flink pak slaag zou beter zijn!
 Gij weet dat ik niet van vrijen houd
 met lege maag, met voeten koud.
 Het vuur brandt niet in de haard

zelfs in de hel zoudt gij niet deugen.
 Als duivelin zijt gij geen stuiver waard.
 Waar hebt gij nu weer heel de dag gezeten?
 Ik kom van 't werk, ik wil hier eten.
 Maar 'k ruik geen soep, ik smaak geen vlees
 er is weer niets zoals ik vrees.
 En heel ons kot lijkt wel een stal.
 Reken niet dat ik weer kuisen zal.
 De bezem die voor 't vegen dient
 gebruik ik als stok
 om luie, geile vrouwen
 terug op 't rechte pad te houden.

WIJF : Als gij zoveel van bezems houdt
 veel meer dan van uw wijf
 veeg rap de vloer, boen zelf het hout.
 Het werk is immers toch geschapen
 voor ezels en voor apen.
 Hier is uw stok, begin maar gauw
 of anders sla 'k ermee
 uw magere billen blauw.

MAN : *(grijpt de bezem)*
 Dat zal niet nodig zijn, gij blaar!
 Voilà, zie daar, als man, met één gebaar
 breek ik de stok in tweeën.
 Gedaan is de karwei!
(Hij breekt de bezemstok in tweeën)
 Het water naar de zeeën!

WIJF : Wee mij! Wee mij! Wee mij!
 Wat ben ik te beklagen!
 Ik leef hier met een beul!
 Een woestaard! Een barbaar!
 Maar vinden zal ik u, gij rekel!
 Ik sla je domme kop tot moes.
 Ik stoof u in de pekel.
*(Met de gebroken bezemstok slaat zij de man, die
 wegkruipt als een hond.)*
 Daar, en daar, en daar, en daar